Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

29 октомври 2015 година*

„Обжалване — Арбитражна клауза — Седма рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007—2013 г.) — Договори относно финансовата помощ на Европейския съюз, предоставена за проектите „Perform“ и „Oasis“ — Нередности, установени при одити по други проекти — Решение на Комисията да спре възстановяването на сумите, авансово платени от бенефициера — Допустими разходи — Изопачаване на доказателства от преписката“

По дело C-78/14 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 13 февруари 2014 г.,

Европейска комисия, за която се явяват D. Triantafyllou, B. Conte и R. Lyal, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias, установено в Атина (Гърция), за което се явяват V. Christianos и S. Paliou, dikigoroi,

ищец в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: A. Tizzano, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на първи състав, F. Biltgen, A. Borg Barthet, M. Berger (докладчик) и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: M. Szpunar,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 11 декември 2014 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 5 март 2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: гръцки.

Решение

1 С жалбата си Европейската комисия иска от Съда да отмени решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 декември 2013 г., ANKO/Комисия (T-117/12, EU:T:2013:643, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което последният я е осъдил да заплати на дружество ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (наричано по-нататък „ANKO“) сумите, ведно с лихва, плащането на които е било спряно на основание точка II.5, параграф 3, буква г) от общите условия, съдържащи се в приложение II към споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства по проектите „Perform“ и „Oasis“ (наричани по-нататък „общите условия“).

Правна уредба

2 На основание на Регламент (ЕО) № 1906/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година за определяне на правила за участието на предприятия, изследователски центрове и университети в дейности по Седмата рамкова програма и за разпространение на резултатите от научните изследвания (2007—2013 г.) (ОВ L 391, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 108) — в рамката, определена с Решение № 1982/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно Седмата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007—2013 г.) (ОВ L 412, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 59, стр. 115), и по-специално със специфичната програма „Сътрудничество“ — на 19 декември 2007 г. и на 21 януари 2008 г. Комисията на Европейските общности сключва за сметка на Общността със Siemens SA и съответно с FIMI Srl, в качеството им на координатори на двата отделни консорциума, в които участва ANKO, споразумения за отпускане на безвъзмездни средства № 215754 и № 215952.

3 Предмет на тези споразумения е финансирането съответно на проект, озаглавен „Отворена структура за достъпни услуги, интеграция и стандартизация“ (проект „Oasis“), и на проект, озаглавен „Сложна многопараметрова система за ефективно и непрекъснато оценяване и проследяване на двигателните способности на страдащи от Паркинсонова болест и други невродегенеративни заболявания“ (проект „Perform“).

4 Съгласно точка II.5, параграф 3, буква г) от общите условия след получаване на докладите по точка II.4 от тези условия Комисията може по всяко време да спре изцяло или отчасти плащанията за съответния бенефициер:

— ако извършената работа не съответства на разпоредбите на споразумението за отпускане на безвъзмездни средства,

— ако бенефициерът трябва да върща неправомерно получени държавни помощи на държавата си по установяване,

— при нарушение на разпоредбите на споразумението за отпускане на безвъзмездни средства или при съмнение или презумпция за наличието на нарушение на тези разпоредби, в частност в резултат от проверките и одитите, предвидени в точки II.22 и II.23 от общите условия,

— при съмнение за нередности, допуснати от един или няколко от бенефициерите при изпълнението на съответното споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, и

— при съмнение или констатиране на нередности, допуснати от един или няколко от бенефициерите при изпълнението на друго споразумение за отпускане на безвъзмездни средства от общия бюджет на Европейския съюз или от управляваните от него бюджети. В такъв случай плащанията се спират, ако нередността е груба и системна и може да засегне изпълнението на съответното споразумение за отпускане на безвъзмездни средства.

5 Съгласно точка II.14, параграф 1, първа алинея, букви а) и г) от общите условия, предмет на която са допустимите разходи по проекта, тези разходи трябва да са, от една страна, действителни и от друга, определени в съответствие с обичайните счетоводни принципи и практики на счетоводството и управлението на бенефициера. Счетоводните методи, използвани за записване на разходите и приходите, трябва да са в съответствие със счетоводните правила на държавата, в която е установен съдоговорителят, и да позволяват пряко съпоставяне на направените разходи и приходите, декларирани по проекта съгласно финансовите отчети и съответните оправдателни документи.

6 Съгласно точка II.14, параграф 1, втора алинея от общите условия независимо от разпоредбите на първа алинея, буква а) от този параграф, бенефициерите могат да решат да декларират средни разходи за персонал, ако са изпълнени следните кумулативни критерии:

— методът за изчисляване на средните разходи за персонал е този, който бенефициерът декларира като свой обичаен метод за осчетоводяване на разходите; ето защо той се прилага еднакво към всички участия на бенефициера в рамковите програми,

— методът за изчисляване се основава на реалните разходи за персонал на бенефициера, включени в неговите задължителни счетоводни отчети, без прогнозни или бюджетно планирани елементи,

— методът за изчисляване изключва от средните ставки за персонал всеки недопустим разход, както е определен в параграф 3 от посочената точка, а също и всички разходи, причислени към останалите категории разходи, за да се избегне двойното финансиране на едни и същи разходи, и

— броят на производствените часове, използван за изчисляване на средните почасови ставки, отговаря на обичайните практики на управление на бенефициера, стига последните да отразяват действителните трудови стандарти на бенефициера съгласно приложимото национално законодателство, колективните трудови договори и договорите, и да се основават на проверими данни.

7 Съгласно точка II.15, параграф 1 от общите условия преки разходи са всички разходи, които могат да бъдат пряко приписани на проекта и които са определени като такива от бенефициера в съответствие с неговите счетоводни принципи и обичайни вътрешни правила. Колкото до разходите за персонал, могат да се начисляват единствено разходите за фактически отработените часове по проекта от лицата, извършващи пряко работата, които трябва да са пряко ангажирани от бенефициера, да работят единствено под негов технически надзор и на негова отговорност и да получават възнаграждение в съответствие с обичайните му практики.

Обстоятелства, предхождащи спора

8 ANKO е учредено по гръцкото право дружество с предмет на дейност търговия със и производство на метални изделия и електронни и далекосъобщителни изделия, устройства и апарати. От 2006 г. то участва в изпълнението на редица проекти, субсидирани от Съюза.

9 С писмо от 1 август 2011 г. Комисията уведомява ANKO, че възнамерява да извърши финансов одит по-специално на проектите „Perform“ и „Oasis“.

10 Тъй като по същество приема, че е налице обосновано съмнение за евентуално нарушение на споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства за посочените проекти, и в частност на точка II.5, параграф 3, буква г) от общите условия, поради допуснати от ANKO нередности, с две писма от 9 август 2011 г. Комисията спира предвидените във въпросните споразумения плащания за това дружество като предпазна мярка.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

11 С иск, предявен на основание на член 272 ДФЕС и на арбитражните клаузи в процесните споразумения за отпускане на безвъзмездни средства, ANKO иска от Общия съд:

— да установи, че наложеното от Комисията спиране на плащанията по проектите „Perform“ и „Oasis“ съставлява нарушение на договорните ѝ задължения,

— да „разпореди“ на Комисията да му заплати сумата от 637 117,17 EUR по проекта „Perform“ заедно с лихвите по точка II.5, параграф 5 от общите условия, считано от връчването на неговия иск,

— да „разпореди“ на Комисията да констатира, че ANKO не е длъжно да връща на тази институция сумата от 56 390 EUR, която му е била изплатена по проекта „Oasis“, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

12 В подкрепа на иска си ANKO по-конкретно твърди, че плащанията са спрени в нарушение на споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства по проектите „Perform“ и „Oasis“ и на принципа на добросъвестност, както и без правно основание.

13 В точка 79 от обжалваното съдебно решение Общият съд уважава изложеното от ANKO основание за първото му искане, а именно че Комисията е спряла плащанията по проектите „Perform“ и „Oasis“ без правно основание и в нарушение на споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства по тези проекти.

14 В точка 93 от обжалваното съдебно решение Общият съд уважава и второто искане, доколкото е насочено към осъждането на Комисията да извърши спрените плащания по проекта „Perform“, без това плащане да предрешава по-нататъшната преценка дали декларираните от ANKO разходи са допустими.

15 В точка 98 от обжалваното съдебно решение пък Общият съд отхвърля третото искане.

Производството пред Съда и исканията на страните

16 С жалбата си Комисията моли Съда да отмени обжалваното решение и да осъди ANKO да заплати съдебните разноски. ANKO моли Съда да отхвърли жалбата и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

17 С молба, подадена в секретариата на Съда на 17 февруари 2014 г., Комисията иска от Съда да спре изпълнението на обжалваното съдебно решение до произнасянето по жалбата срещу него. С писмо, постъпило в секретариата на Съда на 18 февруари 2014 г., Комисията също така иска

молбата да бъде уважена временно, още преди насрещната страна да представи становището си, до произнасянето на определението, с което ще се сложи край на обезпечителното производство.

18 С определенията си Комисия/ANKO (C-78/14 P-R, EU:C:2014:93) и Комисия/ANKO (C-78/14 P-R, EU:C:2014:239) заместник-председателят на Съда решава да спре съответно изпълнението на обжалваното съдебно решение, още преди насрещната страна да е представила становището си, до произнасянето на определението, с което ще се сложи край на обезпечителното производство, както и изпълнението на споменатото съдебно решение до произнасянето на решението, с което ще се сложи край на производството по обжалване по настоящото дело.

По жалбата

19 Комисията излага само едно основание — неправилно тълкуване от Общия съд на общите условия. Това основание се разделя на пет части.

20 Първо, Комисията твърди, че Общият съд неправилно преценил грубия и системен характер на нередностите като основание за спиране. Второ, тя твърди неправилна преценка на вероятността или опасността от повторно допускане на нередностите. Трето, Комисията е на мнение, че Общият съд е направил неправилен извод от ad hoc корекциите, внесени от ANKO. Четвърто, Комисията упреква Общия съд в неправилно тълкуване на възможността да се използват средните разходи и в неправилно прилагане на тази възможност към фиктивните разходи — нещо, което довело до изопачаване на доказателства. Последно, пето, тя твърди объркване на условията за спиране (подозрение) с условията за допустимост (сигурност).

Предварителни бележки

21 Следва да се припомни, че съгласно член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването се ограничава само до правни въпроси и то трябва да се основава на липса на компетентност на Общия съд, на нарушение на процесуални правила в производството пред него, което накърнява интересите на жалбоподателя, или на нарушение на правото на Съюза от страна на Общия съд (решение Commune de Millau и SEMEA/Комисия, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, т. 55).

22 Поради това единствено Общият съд е компетентен да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации следва от представените пред него материали по делото, и да преценява възприетите доказателства. Следователно, освен в случай на изопачаването им, установяването на тези факти и преценката на тези доказателства не представляват правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда (решение Commune de Millau и SEMEA/Комисия, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, т. 56 и цитираната съдебна практика).

23 Както отбелязва генералният адвокат в точки 24 и 26 от заключението си, във връзка с това следва да се приеме за установено, че проверката от Общия съд на договорна разпоредба не може да се счита за тълкуване на правото и следователно не може да бъде обект на контрол в рамките на обжалване, без да се навлезе в сферата на компетентност на Общия съд по установяване на фактите. Твърдяното нарушение на правото на Съюза, приложимо към договора, обаче подлежи пред Съда на контрол като упражнявания в рамките на обжалване.

24 В настоящото дело процесните две споразумения за отпускане на безвъзмездни средства по силата на член 9 от тях се уреждат — видно от самия им текст — от разпоредбите от правото на Съюза относно Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и

демонстрационни дейности, от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198), както и субсидиарно, от белгийското право.

25 Комисията обаче не твърди нарушение на тези разпоредби от правото на Съюза.

26 Именно в светлината на тези съображения следва да се разгледат петте части на единственото изложено основание.

По първа—трета и пета част

Доводи на страните

– По първата част

27 Комисията по същество упреква Общия съд, че е допуснал грешка при тълкуването на точка II.5, параграф 3, буква г) от общите условия и при нейното прилагане за целите на преценката на „грубия и системен“ характер на разглежданите нередности като основание за спиране на плащанията, предвидени в споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства по проектите „Perform“ и „Oasis“.

28 В това отношение тя изтъква, че спирането на плащанията се основава не на изводите от доклада за финансов одит на спорните проекти, а на груби и системни нередности — установени при предишни финансови проверки, извършени през 2006 г. и 2008 г. и засягащи други проекти, в които ANKO е участвало — и на неговия отказ да се съобрази с препоръките, направени по време на последната от тези проверки.

29 Посочените нередности били свързани предимно с начисляването на завишени суми като преки разходи за персонал за услуги, предоставяни от лица, които нямат изискваната научна квалификация, и с методологията за изчисляване на разходите, водеща до надценяване на допустимите разходи и до ненадеждност на системата за отчитане на часовете положен труд.

30 В отговор ANKO на първо място твърди, че жалбата пред Съда, която се свежда до повтаряне на вече изложените пред Общия съд основания и доводи, е недопустима, като в действителност тя представлява просто молба за преразглеждане на иска, предявен пред Общия съд. Освен това с доводите си Комисията изтъкнала факти, въпреки че жалбата пред Съда трябвало да се ограничава до правни въпроси.

31 Колкото до въпроса за основателността, ANKO по същество твърди, че Общият съд не е отказал да квалифицира твърдените „нередности“ като „груби“ и „системни“, както неправилно поддържала Комисията. Напротив, Общият съд приел за недоказано от Комисията, че извършените от ANKO „нередности“ са груби и системни, макар тази институция да носела тежестта да докаже това.

– По втората част

32 Комисията твърди, че „методологията“, използвана от ANKO за изчисляване на разходите за персонал, е източник на нередности, в смисъл, че с нея се увеличава както броят на часовете, така и възнаграждението на членовете на персонала. Тази неправомерна практика вече била

установена при други проекти и съответно можело да се отрази на изпълнението и на разглежданите проекти. Отказът на Общия съд да признае подобна вероятност или съмнение, представлявал също така неправилно тълкуване на съответната договорна клауза.

33 ANKO възразява, че в рамките на втората част Комисията просто повтаря доводите, вече изложени в първоинстанционното производство, и поради това ANKO смята тази част за недопустима. Колкото до въпроса за основателността, според ANKO Общият съд е разгледал и обсъдил представените от страните факти и доказателства, като е постановил, че Комисията не е доказала — макар да носи такава тежест — че извършените от ANKO нередности в рамките на предходни проекти могат да засегнат изпълнението на проектите „Perform“ и „Oasis“. Ето защо Комисията погрешно твърдяла, че Общият съд е „отказал“ да признае, че нередностите, които ANKO е обвинено, че е извършило в рамките на проекти по Шестата рамкова програма, могат да засегнат изпълнението на процесните проекти.

– По третата част

34 Комисията признава, че ANKO е извършило корекции и възстановявания. Комисията. Това обаче не означавало, че то е променило окончателно общата си „методология“. ANKO просто направило ad hoc корекции там, където са установени нередности, и се задоволило да възстанови някои от сумите, за които е било упрекнато, че е получило неправомерно, без обаче да вземе мерки от общ характер във връзка с проверката на наетите на работа лица и на техните квалификации с оглед на съответната програма или с прецизното отчитане на часовете положен от персонала труд, които мерки били в състояние да попречат в бъдеще отново да се приложи старата „практика“.

35 ANKO смята третата част за недопустима, тъй като изложените в нейна подкрепа доводи вече били изложени в първоинстанционното производство, и във всеки случай за неоснователна. Колкото до въпроса за основателността, според ANKO Общият съд не се е ограничил само до оценка на направените от ANKO корекции. Напротив, той не обосновал разсъжденията си само с тези корекции, а оценил и други доказателства, и по-конкретно писмо от 3 март 2009 г., представено от самата Комисия. От това писмо можело да се констатира, от една страна, че ANKO не е отказало да използва метод за изчисляване, съобразен с препоръките на Комисията, и от друга, че не е настоявало да използва погрешен метод за изчисляване.

– По петата част

36 Комисията изтъква, че Общият съд е обърркал условията за спиране на плащанията — наличие само на съмнение — с условията за допустимост на декларираните разходи.

37 В този смисъл Комисията твърди, че спирането на плащанията е временна мярка, която ѝ позволява да разчита на евентуален ефект и следователно на чистата вероятност на този ефект. Ето защо не било задължително да има сигурност, що се отнася до наличието на нарушението и на вредата.

38 ANKO възразява, че доводите на Комисията са недопустими, защото Комисията всъщност се опитвала да постави под въпрос направената от Общия съд преценка на фактите.

39 Колкото до въпроса за основателността, ANKO напомня, че в редица точки от обжалваното съдебно решение Общият съд е установил, че Комисията не е била длъжна да доказва със сигурност, че нередностите имат отражение върху споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства по проектите „Perform“ и „Oasis“. Общият съд обаче констатирал, че Комисията не е доказала дори възможността или вероятността за такова отражение. ANKO изтъква също, че спирането на плащанията не бива да е следствие от неограничено право на

Комисията на усмотрение, въз основа на което плащанията да могат да бъдат спрени с изтъкването и само на съмнение за нередност. Точка II.5, параграф 3, буква г) от общите условия предвиждала задължението за Комисията да докаже, първо, че нередностите са груби и системни и второ, че в бъдеще те биха могли да засегнат изпълнението на въпросните споразумения.

Съображения на Съда

40 Следва да се припомни, че в точки 46—79 от обжалваното съдебно решение Общият съд е направил анализ на разпоредбите на точка II.5, параграф 3, буква г) от общите условия, като в частност е проверил дали петото изложено там условие е изпълнено.

41 Именно в този контекст Общият съд заключава в точка 65 от обжалваното съдебно решение, че „Комисията не е доказала надлежно нито грубия и системен характер на констатираните нередности, нито начина, по който подобни нередности, ако се приемат за установени, биха могли да засегнат изпълнението на проектите „Perform“ и „Oasis“.

42 Както отбелязва генералният адвокат в точка 43 от заключението си, с първа—трета и пета част от единственото си основание Комисията просто оспорва извода на Общия съд и цели единствено Съдът да замени тълкуването, направено от Общия съд, със свое тълкуване на точка II.5, параграф 3, буква г) от общите условия.

43 В допълнение Комисията не твърди, както бе споменато в точка 25 от настоящото решение, нарушение на правото на Съюза.

44 Ето защо в светлината на цитираната в точки 21 и 22 от настоящото решение съдебна практика твърдението, че първа—трета и пета част от единственото основание са налице, трябва да се отхвърли като недопустимо.

По четвъртата част

Доводи на страните

45 Най-напред Комисията припомня, че критериите трябва да бъдат кумулативно изпълнени, за да може да се декларират средните разходи за персонал. Първо, методът за изчисляване на средните разходи за персонал бил този, който бенефициерът декларира като свой обичаен метод за осчетоводяване на разходите. Второ, методът за изчисляване се основавал на реалните разходи за персонал на бенефициера, включени в неговите задължителни счетоводни отчети, без прогнозни или бюджетно планирани елементи. Трето, методът за изчисляване изключвал от средните разходи за персонал всеки недопустим разход и четвърто, броят на отработените часове, използван за изчисляване на средните почасови ставки, отговарял на обичайните практики на управление на бенефициера, при условие че те отразяват действителните трудови стандарти на бенефициера. По отношение на последния критерий Комисията подчертава, че Общият съд е изяснил, че могат да се начисляват единствено разходите за фактически отработените часове по съответния проект от лицата, извършващи пряко работата.

46 Комисията изтъква, че като е признал правомерността на някои декларирани от ANKO разходи за персонал въз основа на договорните клаузи, и в частност на точка II.14, параграф 1, втора алинея от общите условия, в точки 71—75 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е съобразил смисъла на тези договорни клаузи, които позволяват прилагането на метод за изчисляване на разходите въз основа на средна стойност, но само ако средната стойност се изчислява според реални, а не според фиктивни разходи за персонал. Използването на „средна

стойност“ въз основа на въпросните клаузи не следвало да води до одобряване на такива фиктивни разходи, при положение че средната стойност трябва да се определя според реалните разходи.

47 В това отношение Комисията уточнява, че оспорва не възможността да се използват средни ставки за разходите за персонал, а отчитането на разходи, които не са реални, било защото възнагражденията не съответстват на специализацията на наетия персонал, било защото производствените часове не са реални, а фиктивни.

48 Поради това направеното от Общия съд тълкуване на въпросната клауза било неправилно, а изложените доводи — неотносими, доколкото по петте съответни проекта вече е установено, че представените от ANKO разходи поне отчасти не са реални, в разрез с изискваното от общите условия.

49 Според Комисията в този контекст Общият съд може да бъде упрекнат и в изопачаване на доказателствата, понеже ANKO се основало не на средни разходи, а на точен брой производствени часове и конкретни възнаграждения, които — що се отнася до най-отдавнашните споразумения — били коригирани ad hoc за всеки отделен служител, както е видно от одиторските доклади. Следователно при обжалваното съдебно решение били налице, от една страна, грешка при прилагането на правото — що се отнася до тълкуването на процесните договорни клаузи — и от друга страна, изопачаване от Общия съд на доказателствата, представени от ANKO.

50 ANKO възразява, че доводите на Комисията, в частта си относно твърдяното изопачаване на доказателства, са явно необосновани и недопустими в останалата си част, защото Комисията всъщност се опитвала да постави под въпрос преценката на фактите, направена от Общия съд.

51 По съществото на делото ANKO по-специално изтъква, че в точки 72—75 от обжалваното съдебно решение Общият съд е проверил дали в настоящия случай Комисията е доказала, че използваната от ANKO методология за отчитане на разходите е съобразена с изискванията на точка II.14, параграф 1, първа алинея, буква г) и втора алинея от общите условия. Според ANKO, след като разгледал релевантните аспекти, Общият съд приел, че „Комисията изобщо не е доказала, че използваният от [ANKO] метод не е съобразен с точка II.14, параграф 1, първа алинея, буква г) и втора алинея [от общите условия]“.

52 В допълнение въпросът за допустимостта на разходите, т.е. дали тези разходи са реални или фиктивни и до каква степен, бил извън рамките на настоящия спор, защото Общият съд се произнесъл само по въпроса дали спирането от Комисията на плащанията към ANKO е правомерно и е съобразено с цитираната точка. Колкото до изопачаването на доказателства, ANKO по-специално изтъква, че Комисията не конкретизира доказателствата, които според нея Общият съд е изопачил, и не разкрива грешките в анализа, които по нейна преценка довели до това изопачаване. ANKO също така отрича, че представените доказателства са били изопачени.

Съображения на Съда

53 Доколкото Комисията поставя под въпрос тълкуването от Общия съд на общите условия, с оглед на цитираната в точка 22 от настоящото решение съдебна практика твърдението, че четвъртата част е налице, трябва да се отхвърли като недопустимо.

54 Що се отнася до твърдяното изопачаване от Общия съд на доказателства, макар да е вярно, че Комисията — както изисква постоянната съдебна практика — изрично е посочила такова изопачаване (вж. по-специално определение Walcher Meßtechnik/СХВП, C-374/14 P, EU:C:2015:101, т. 27), все пак трябва да се приеме за установено, пак според постоянна съдебна

практика, че това изопачаване трябва ясно да личи от материалите по делото, без да е необходимо да се прибягва до нова преценка на фактите и на доказателствата (вж. решение Tomra Systems и др./Комисия, C-549/10 P, EU:C:2012:221, т. 27 и цитираната съдебна практика).

55 Освен това, както Съдът вече е постановил, изопачаването на доказателства предполага, че Общият съд очевидно е надхвърлил границите на разумната преценка на тези доказателства. Следователно за доказването, че е налице подобно изопачаване, не е достатъчно да се предложи тълкуване на споменатите доказателства, различно от възприетото от Общия съд (вж. решения Activision Blizzard Germany/Комисия, C-260/09 P, EU:C:2011:62, т. 57 и Комисия/Aalberts Industries и др., C-287/11 P, EU:C:2013:445, т. 52).

56 С оглед на тези принципи се налага изводът, че тълкуването на Общия съд, направено в точки 71—79 от обжалваното съдебно решение, не представлява изопачаване на доказателства.

57 Всъщност в точка 75 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема просто, че „Комисията изобщо не е доказала, че използваният от [ANKO] метод не е съобразен с точка II.14, параграф 1, първа алинея, буква г) и втора алинея [от общите условия]“.

58 Както отбелязва генералният адвокат в точка 55 от заключението си, въпреки че по принцип е възможно различно тълкуване на системата на начисляване на разходи, прилагана от ANKO в рамките на по-отдавнашни проекти, Комисията все пак не е доказала, че направената от Общия съд преценка на фактите — т.е. на съдържанието на общите условия, на намеренията на страните и на обстоятелствата, при които е било сключено и изпълнено процесното споразумение за отпускане на безвъзмездни средства — е явно неправилна, и следователно не е доказала надлежно, че е налице изопачаване на доказателства.

59 Ето защо твърдението, че четвъртата част е налице, е неоснователно.

60 От изложеното дотук следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена като частично явно недопустима и частично неоснователна.

По съдебните разноски

61 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като ANKO е направило искане Комисията да се осъди да заплати съдебните разноски и тя е загубила делото, Комисията следва да се осъди да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Подписи